

KRAL ŠUMAR

Původně Ježeček Kamzíček.

První samostatný samizdatový zpravodaj Jiráskova Hronova.

(Letos i mluví.)

Založeno 1993.

"Duchem jsem tam pořád"

Rozhovor, který poskytl redaktorům Krále Šumaře herec
Bořivoj Navrátil před svým předčasným odjezdem z Hronova.

Mistra Bořivoje Navrátila, emeritního člena Národního divadla v Praze, nyní člena Divadla Na zábradlí rovněž v Praze, jsme zastihli nad talířem sýra v pensionu Rohan. Ze zavazadel, složených kolem stolu, bylo jasné, že odjíždí. Netvářil se příliš vlídně, přesto jsme se odvážili ho oslovit.

Mistře, proč odjíždíte, ublížil vám někdo v Hronově?

Jak se to vezme. Měl jsem objednaný pokoj ve zdejšímu pensionu Rohan do konce týdne. Ale po příjezdu jsem se dozvěděl, že mi ho vyfoukl váš bulharský host Todor Dimitrev. Nu což, není to poprvé. Odjíždím. Todor mě vyštval.

Jaký je váš vztah k Bulharsku a jeho amatérskému divadlu?

Byl jsem na ně pyšný. Ale po dnešním incidentu....

Vaše bývalé přátelství s Todorem se datuje od chvíle, kdy jste se setkal s jeho sestrou Ninou Pindili, tiskovou mluvčí Národního divadla v Bukurešti/Rumunsko/. Jak se jí vede?

No comment.

Jak jste se dostal do Bulharska?

/Mistr se směje./

Jak jste se dostal z Bulharska?

/Mistr se nesměje./ Duchem jsem tam pořád.

Jaký mělo v bulharském tisku ohlas zasedání Tajné ochotnické lóže?

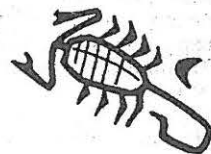
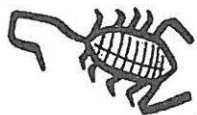
Ano, psalo se o tom, že je to tajné. Takže ... /Mistr se směje./

Obraťme list./Mistr obrátil list./ Potkal jste v Hronově dobré lidi?

Potkal jsem Danielu Fischerovou a .....

V tomto okamžiku dopadlo na desku stolu nikým nezvané klíště a zakouslo se redaktorovi Krále Šumaře P.L. do levé r. Mistr B.N. se okamžitě převtělil do role osobního lékaře L.N.Tolstého, v níž sklídl před lety mnoho úspěchů, a klíště chirurgicky zneškodnil. Další průběh interview se zvrhl.

Naším čtenářům se omlouváme.

Cítát z propagační brožury:

"Myslím, že to co nás dnes trápí a zřejmě asi ještě dlouho trápit bude, jsou vztahy mezi námi. A právě pomocí vztahů se najednou před námi otevírá nepředstavitelně krásný, bohatý a nekonečný svět Gogolova Revizora."

Commedie dell' parte

Budějovickému souboru nechybí ambice pouštět se do náročných projektů, nechybí dostatek zaujatých a kreace schopných herců. Budějovickému Revisorovi chybí všechno, na co si vzpomene, ale především mu schází vztahy, což znamená, že postavy děje v jednotlivých scénkách /situacích/ hry vůbec nehrají spolu. Ani náhodou. To je škoda, protože situační komedie se bez takové pomůcky neobejde.

Začátek byl slibný - nástup postav naznačoval, že půjde o velkou legraci. Inscenovat Revisora znamená inscenovat jeho první repliku /Hejtman: Pánové, jede k nám revisor... atp./ Jak se vystřeli z pistole této první věty, tak bude vypadat zbytek hry. Budějovický Hejtman pronesl tuto repliku zdrženlivě, s téměř až nechutenstvím, zdálo se, že půjde o brilantní výklad, který si vezme na mušku všechnu tu nudu, ten hnus, tu šmíru a sprostou prázdnotu fin du siècle.

Následovala jedna promarněná scénka za druhou. Jakoby se herci báli, jestli vůbec smějí něco zkusit. Ale vzápětí, když bohapustě exhibovali, byl strach a rozpaky ten tam. Teprve v sólových číslech - a byla jich nekonečná řada - mohli si diváci uvědomit: Tohle nejsou žádní troškaři. Tihle herci míří pěkně vysoko. Takový soubor nám ještě ukáže.

Kreace vesměs vycházely naprázdno, jemně se prolínaly s trapností, pokud nedokázaly tu a tam uštvědit pohlavek divákům: Nečinně poslouchat příšerné přepínání hlasivek /mládenec ve žluté vestě/ bylo opravdu vysilující - vždyť si ten člověk zničí hlas - copak to pan režisér neslyší? Navíc to přepínání vůbec není vtipné. Zůstává po něm jenom ohromený pohled překvapeného krtka. Pro překvapené krtky celkově se na jevišti konaly přebory: souhra žádná, několikrát se hra hercům rozplynula a vytratila, přestože herci stále byli přítomni, šarže nevtipné a nezvládnuté, dekorace - co to tam proboha stálo, výběr hudby - a ta Hubička... A přesto se znovu vkrádalo podezření: vždyť neustále dokazují, že lecos umí, tak proč to nějak snesitelně nepředvedou...

Dvě scénky do téhle promarněné příležitosti

nezapadly: jízda povozem a tanec kozáčka. Jakoby nad jevištěm někdo mávl režijní rukou. Bylo to přesné, krátké, výstižné, kouzelné a - vtipné. Jak to, že to ostatní ne? /Ještě než ten článek skončí, tajná zpráva hercům: Herci, nenechte sebou vláčet po jevišti, kam se režisérovi zachce. Když vás někdo pošle, zeptejte se ho PROČ? Když bude chtít, abyste se umanutě dívali např. do nebe, zase se zeptejte PROČ? Jestli vám neodpoví, dívejte se, kam chcete vy. Nenechte si nic vnucovat, vzpomeňte si na své osobní kouzlo. Když vám bude režisér cpát do ruky nějaké předměty, abyste tam nemuseli stát jen tak nečinně - pusťte je z ruky a dělejte, jako že se nic nestalo./

Napsat o inscenaci, že byla špatná, je obtížné. Autor článku beztak obdivuje skoro každou lidskou činnost na jevišti a programově s ní souhlasí. Všechno má ale své meze. Revisora před Hronovem viděla jistě nějaká porota a ta ho pro jeho kvality na největší národní přehlídku doporučila. Bylo by zajímavé poznat zblízka členy poroty, co dělají a tak...

Co třeba iniciovat napřesrok ustavení poroty, která by vybírala poroty?

Petr Lébl

Jak se posuňoval Revizor

Divadlo pro 111 z Českých Budějovic se včera pokusilo rehabilitovat Revizora. Žádná ztřeštěná komedie, žádná groteska, žádná rozpustilá fraška, ale psychologická konverzačka o lidských vztazích. /K tomu poznámku: neznám hru, která by nebyla o "vztazích mezi námi". Dokonce i Liška Bystrouška a Medvídek Pú je o vztazích mezi námi, vzdor matoucí zoologické terminologii./ A tak se Gogolův příběh odvíjel v polohlasné konverzaci, která měla na diváky konejšivý uspávací účinek. Ubránila jsem se vlně ospalosti a prokousávala se /zpočátku/ téměř netknutým textem, varována upozorněním v programu, že ke konci se budou přesouvat významy, čímž mi snad konečně dojde ono slibované "netradiční řešení tématické". Ale pořad se nic nedělo, což mě znervózňovalo. Chlestakov byl čím dál víc bartoškovsko-oldřichovsko-novovsko kultivovaný a ušlechtilý, Mášeňka tiše zasněná a ostatní to jaksi doháněli co do nasazení /zejména Dobčinskij a Bobčinskij - nebo Dobšinskij a Bobšinskij?/ Už byl téměř konec a pořad jsem si nebyla jistá, jestli už se začalo posuňovat. Ale poslední vteřiny to zachránily. Už chápu. Chlestakov nemohl pozbyt své noblesy. No bodejť, vždyť on byl pravý, žádný podvodník. A Mášeňku si vzal, ne že ne. Vrátil se, otřel jí slzy a měli spolu kupu dětí. A nebo to bylo všechno jinak? A co pašeráci, kam odešli? "Nikde záhuby, tiše pod duby," Snad tam ještě spí.

rhr

Co nov

1. číslo

Pokusíme se vám šetrně převyprávět odborné posudky, které jsme teprve dnes ráno obdrželi faxem z Prahy - ze stínového Divadelního ústavu, který pracuje v opozici vůči existujícímu DÚ.

Dr. Brejcha, vedoucí skupiny JIRÁSEK V/94, nám hned úvodem píše, že něco takového ještě v životě nečetl: "...zabývám se amatérským tiskem celý život, ale něco takového jsem opravdu ještě nečetl... Celkově se dá říct, že došlo ke dvěma základním změnám k horšímu. V redakci letos nepracuje Z. A. Tichý z Mladé fronty Dnes, jeden z mála oficiálních divadelních žurnalistů, který se soustavně věnuje amatérskému světu. Podle našich zpráv byl právě za tuto činnost již několikrát pronásledován, skandalisován i kriminalisován. Letos, během pobytu na Šrámkově Sobotce byl Tichý dokonce přepaden dvěma aktivistkami Artamy: "Chtěly peníze, a když jsem řekl, že nic nemám, snažily se mi vytrhnout ze jména prostřední písmenko A... Naštěstí jsem měl u sebe zbraň," vzpomíná Tichý.

Telefonáty, které Tichému vyhrožují, že mu to "bendění po festivalech zarazí", jsou prý na denním pořádku. Druhou nepřijemnou zrádou je spolupráce s paní Dariou Ullrichovou, také neobnovená. Ullrichová sice údajně tvrdí, že letos nemůže přijet, ale patrně za tím stojí stejný nátlakový kroužek jako v případě Tichého.

V souvislosti se šetřením ohledně nepřítomnosti prof. Ivana Vyskočila /viz článek ve věrejším čísle/ máme důvodné podezření, že do věci je zapojená skupina tzv. Rybízových baretů, o kterých

Malého za řekou

se mi nechce šířeji referovat. Řadovým účastníkům letošního JH mohou ale poradit: "Dejte si na Rybízové barety bacha. Budete-li provokovat, tak půjdou a rozbijou vám držku." Tolik dr. Brejcha.

Architekt Milan Kučera, nejmladší člen Brejchovy revisní skupiny, se zamýšlí nad celkovou výtvarnou úrovní Zpravodaje: "Kdyby alespoň změnili tu hlavičku, alespoň tu hlavičku" a porovnává výtvarnou netečnost s netečností obsahovou: "ryba totiž zapáchá od hlavičky".

Jisté je, že kolem Zpravodaje není něco v pořádku. Nevýraznost prvního čísla byla ještě odpustitelná, bylo zapotřebí přesně informovat o otevíracích dobách některých hronovských obchodů a podniků. V této souvislosti zaujal revisní komisi článek, nabízející kalendáře s leteckými pohledy - dr. Brejcha tvrdí, že je to signál, prosba o pomoc: "...nějaký odvážný redaktor nám tím dává najevo, abychom zasáhli." Proto už druhý den probíhá v Praze humanitární sbírka, která by měla do Hronova dorazit ve středu.

2. číslo

Rozruch a paniku vyvolal v monitorovací centrále rozhovor s PhDr. Milanem Strotzerem NABÍDKA VÍC NEŽ BOHATÁ. "Obsahově je to celkem v pořádku," tvrdí dr. Brejcha, ale dodává: "Když jsem četl v prvním sloupci 23. a 22. řádek odspodu, polilo mě horko a chvíli jsem dokonce brečel." Je to jasný důkaz, začíná největší intelektuální válka, jakou Hronov pamatuje.

3. číslo

Číslo vyšlo, přestože před tiskárnou proběhla malá demonstrace za odstoupení některých redaktorů. Dva demonstranti si brzy ráno lehli před vrata tiskárny, aby znemožnili tiskařům vstup do objektu. Tiskaři je ale překročili.

Zkratka hlb napsala v úvodníku: z divadelních schodů všechno sledovali zástupci sokolů... Marně přemýšlíme, které schody ve městě jsou divadelní a které ne. Jedná se zřejmě o schody k divadlu. Zkratka Kš zmiňuje ve svém článku starostu polského města Kudowa pana Czeslava Krecichwosta. Redaktorka Renata Vordová se také vyznamenala článkem Caravana aneb Noc dlouhých rypákov. Článek zahajuje větou: Co jsme viděli a končí větou To, co je jasně čitelné pro soubor, nemusí být čitelné pro diváka. Kontrolní otázky revisní komise:

Kdo a co jsme viděli?

Kdo jsme my?

Kdo jste vy?

Co jsme viděli my?

Co jste viděli vy?

Co jste viděla Vy?

Kdo jsme my?

Co je jasně čitelné pro soubor?

Musí nebo nemusí být něco

čitelné pro diváky?

Kdo jsou diváci?

Posudek: Vordová zachytila v paměti určité vjemy, libovolně je seřadila a provedla výklad.

Na zadní straně v rubrice Strípky je zmínka o návštěvě parlamentního předsedy MILANA UHDE. Ve zprávě absentuje informace o tajemné dámě v klobouku, která vzácného hosta doprovázela. Čtenáře by jistě zajímalo, jestli to byla paní JITKA UHDE nebo

předsedova sestra MAŇKA UHDE.

Vrcholem třetího čísla Zpravodaje se stal nepodepsaný článek Proč nefunguje jídelna hotelové školy. Uprostřed publicistické drobničky, když opatrně rozhrnete chvojí na skromném hrobečku českého tvarosloví,

Marta Kubišová a její přátelé

V kultovním filmu o nenápadném původu buržoasie kráčí po louce veselá společnost usměvavých mladých lidí - někam jdou, nevíme kam, asi na procházku, je to ostatně jedno, protože jsou sympatičtí a včas se zapletou do vypravování nějakých příběhů, tím pádem nás baví /mohou nás bavit/. Navěně poetické divadlo tvoří podobná skupina mladých lidí. Představují a předvádějí party - což je zároveň všeobjímající žánr jejich vystoupení. Party je prima, když se jí můžeme zúčastnit aktivně - být tam nejenom s těmi lidmi, ale mezi těmi lidmi. Prostředí Slavie tuto možnost znesnadňuje - v sále se /opět/ nedá dýchat a není také dostatečně vidět na jeviště. Když si herci sednou na zem, je v hledišti po všem. Do té doby se ale lecos dá zahlédnout - především ty šikovné lidi. Jsou pěkně a vesele vystrojeni. Jedna herečka je podobná Lize Minelli. Druhá Janě Kratochvilové. Třetí mojí sestře Mileně. A čtvrtá - to byla trochu Marta Kubišová /hlasem/ a trochu Marie Loucká /výrazovými prostředky/. Jinak je ale herečka zcela původní a originální. Také nejlépe ze všech mluví. A o mluvení jde především - někteří herci nemluvíli zřetelně a přesně jako Marta Kubišová. Občas si šlápli na jazyk a občas polykali konce vět. A o hlas jde také především. Vždyť tam o tom mluvili - básník Karel Hynek asi dobře věděl, co to znamená PRA/PROSTOR a jak dutina ústní je srovnatelná s vesmírem a při které činnosti se člověk nejčastěji spojuje s vesmírem a proč to dělá. Ke konci představení si herci nechali zhasnout a mluvili pak před diváky nahlas a sprostě. Někteří diváci proto odešli. Tato potměšlá část byla ale velice zábavná: mohli jsme si zapřemýšlet jak některé civilizace nebo starší kultury vyzdvihují a obdivují věci, které lidé uprostřed Evropy považují za nestoudné. Jsou totiž místa na světě, kde se můžete uprdnout a je to tak správné, protože uprnutí je totéž co krknutí a to je zase totéž co obyčejné ANO.

Poezie Karla Hynka je opět - stejně jako loni - nejprůnosnější částí představení **Naiivně poetického divadla Plzeň**. Oproti **Akustické kalužině** je však **Party na troskách deníku Malého lorda** přece jenom krokem vpřed. Zasažení básniček do ránce večírku vyšší společnosti je tahem téměř rafinovaným, recitátoři pomalu upouštějí od sborové recitace, jednotlivé postavy mají jasně dané, jednoduché a přehledné charaktery. Recitují s důrazem na sdělnost, daří se jim zachovat noblesu vulgárnosti Hynkovy poezie. Soubor kradmo nakročil ke zhudebnění některých textů, přestože o hudbě je lepší v tomto případě nemluvit. Je to však rozhodně úrok správným směrem a spojení s muzikanty by souboru i Karlu Hynkovi jen prospělo. Pohybová složka inscenace místy připomíná sokolské prostocviky, a tak je lepší zavřít oči a jen poslouchat. Přesto mi **Naiivně poetické divadlo** připravilo zatím jeden z **nejpříjemnějších zázřtků letošního Hronova**.

Radka Prchalová

Tento soubor byl v loňském roce jediný, který byl ochoten s názory Ježečka Kamzického polemizovat. Zdravíme jej a doufáme, že letos bude takových víc.

naleznete tento obrat: **ODSTRAVOVAT**. Termín patrně označuje takové lidské jednání, které při potřebné teplotě a stupni hladu musí vyvinout každá stravovací firma, která je proti stravence nebo proti strávníkům povinna předložit žaludku uvařené jídlo a to bez ohledu

na vládou **ODSTRAVENÁ** Pravidla českého pravopisu, která - až se ještě dvaadvacetkrát nažereme a vychrápeme - prvního září tohoto roku slavnostně vejdou v platnost.

bl

JEZEČEK KAMZÍČEK

Protože rukopis románu Srnění nebyl dosud objeven, přinášíme další část vzpomínek Larisy Solncevy:

K mému prvnímu živému setkání s českým divadlem došlo v Moskvě v roce 1951. Nikdy na to nezapomenu. Tou dobou studoval v GITISu Čestmír Kovář a od něj jsem se dozvěděla, že do Moskvy přijede reprezentativní delegace českých umělců. Opravdu. Byla značně početná. Byl v ní E. F. Burian, Marie Majerová, hlavně však předmět mého studia, herec Jaroslav Průcha. Setkali jsme se v hotelu. Tehdy se mi právě narodil syn a musela jsem se brzy omluvit, že jdu krmit. Vycházím z hotelu a slyším, jak za mnou někdo běží - Průcha. Doběhl do svého pokoje, popadl bonbóny, dohonil mne a povídá: *"Tady máte cukroví pro vašeho syna."* Maximovi byly tehdy tři neděle. Náhěra.

Protože jsem během aspirantury projevovala pedagogické schopnosti, doporučil mne můj profesor Mokulskij, jenž právě odcházel ze školy MCHATu, na své místo. Zdála jsem se jim tam ale moc mladá a málo věhlasná. Dostala jsem poloviční úvazek v GITISu. Těsně před začátkem školního roku se však znovu přihlásil MCHAT. Nejdříve jsem odmítla, pak svolila. Ve škole MCHATu byli mými prvními studenty herci, kteří tou dobou právě zakládali divadlo Sovremennik. Pod vedením Olega Jefremova jsme zkoušeli po nocích Rozovovu Šťastnou cestu. Všechno jsem s nimi prožívala, brzy jsme se skamarádili, stala jsem se takřikajíc jejich "osobním" kritikem. Získala jsem si jistou popularitu a snad proto si mne všimli v nakladatelství Iskusstvo a nabídli mi, abych pro ně napsala knihu o současném českém divadle. Psal se rok 1956. Nakladatelství mi slíbilo, že zařídí, abych se mohla dostat do Československa a předem mi vyplatí zálohu, protože cesta a pobyt půjdou na můj účet. Souhlasila jsem a počátkem léta 1956 jsem se tak poprvé ocitla v Československu.

Na letišti mě uvítali Adámkovi, pochopitelně jsem se setkala se svým "dobrým známým" Jaroslavem Průchou. Zastihla jsem úplný závěr sezóny v Národním divadle, jinak nebylo v Praze k vidění téměř nic - divadla byla na zájezdech. Vyrazila jsem tedy také. S Realistickým divadlem jsem odjela do severních Čech a zhlédla tam všechna jejich představení. Tehdy byli velice populární Jana Dítětová a Josef Vinklář, největší osobností byl ale Karel Máj. A ovšem režisér Karel Palouš. To byl takový velice čistý člověk a také v jeho inscenacích byla zvláštní morální čistota. Setkala jsem se poprvé s dramatikou Františka Pavlíčka - s inscenací hry Chtěl bych se vrátit. Pojednává o emigrantech a já musím říci, že jsme tehdy všichni žili doopravdy v upřímné víře a naději, že jsme právě vkročili do jakési dočista nové epochy, která všem přinese štěstí, a v důvěře, že všechno, co u nás děláme, je skvělé, kdežto tam, na Západě, je všechno špatné.

To léto jsem se poznala také s Radovanem Lukavským. Byl první, kdo mi řekl, že v květnu 1945 se pražského povstání účastnili Vlasovci. Poprvé jsem si uvědomila, že není vše tak jednoduché.

/překlad vs/

Nevydají-li nám srny rukopis románu Srnění, budou vzpomínky Larisy Solncevy, která je hostem Tajné ochotnické lóže, pokračovat i v v zítřejším čísle.

2

Neúnavný Vlastimil O. vložil do potrubí další skromnou zprávu o své záslužné práci s bulharskými horaly-divadelníky.

ORIENTACE V DIVADELNÍM TERÉNU

Značení amatérských divadelních cest se postupně rozvíjí podle našeho, mnou zaváděného vzoru. Je budováno z divadelních center na významné vrcholy, hřebeny a místa. Nejvíce je rozšířeno na Vitoše, Rile a Pirinu, nejméně na Rodopech, mimo Černatici, kde je již dnes hustá síť značení, především kolem center. Dobře je značen hřeben Staré planiny. Zimní značení zajišťují na hřebenech a pláních železné tyče, které jsou někde ještě číslovány a mají uvedené azimuty k nejbližším tyčím v obou směrech. Je to velká pomoc při mlze a bouři, neboť tyče, vzdálené 60 - 90 metrů je možno najít jen pomocí busoly a kolektivní práce skupiny.

Mapy jednotlivých divadelních prostorů /viz Peter Brook/ je možno koupit na některých chatách nebo v knihkupectví. **Jsou to mapy nejrůznějších měřítek, které nám umožní orientaci v amatérské oblasti, ale nehodí se pro pochody azimutem v náročném profesionálním terénu.** Na to jsou nepřesné a neúplné. Nesouhlasí terén ani situace se skutečností.

Cestování za divadlem se neliší příliš od našich zvyklostí, má jen některé specifické zvláštnosti. Ideální je letecká přeprava z Prahy do Sofie. Z letiště v Sofii jezdí několik městských autobusů

do středu města, kde je nutno přesehnout, ať již pokračujeme do hor vlakem nebo autobusem, a přemístit se na příslušné nádraží. Autobusová nádraží jsou umístěna mimo střed města a je jiné autobusové nádraží pro cestu na Pirin, Rilu, Starou planinu, Rodopy či Srednou goru. Pro dálkové autobusy je nutno vždy zakoupit místenku i jízdenku na nádraží, ne v autobuse. Placení zavazadla /kromě skládacích přenosných kulis/ je samozřejmostí. Přeprava brožur SČDO je pochopitelně zdarma.

PKSS je zkratka bulharské amatérské divadelní turistické služby /Planinska kontrolno spasitelska služba/. Doporučuji navázání styku /pomocí lana/ s PKSS při pořádání amatérských divadelních večerů, neboť se budete pohybovat v náročných tvůrčích podmínkách, i když momentálně bude svítit slunce. PKSS je vybavena divadelní technikou, pomocí které zajistí váš pobyt, aniž by to skupinu obtěžovalo.

**KRÁL ŠUMAŘ
VYZÝVÁ SVÉ
ČTENÁŘE, ABY SE
NESTYDĚLI:**

Nestyďte se a napište nám. Vaše názory na představení, na vás, na nás i na ostatní rádi otiskneme. Sídlo redakce je v hotelu Radnice na náměstí.

PORADNA.

BLANKA: ZAVOLEJ MI, TĚŠÍM SE NA TEBE

Zmítá mnou dobro a zlo. Návaly dobra vzápětí vystřídají návaly zla. Co mám dělat?

Blanka C., Praha

Stala jste se obětí přírodních zákonitostí, s tím těžko něco uděláte. Návaly zla - jak je označujete, se tu a tam objevují i u jiných lidí. Pokud jsem s nimi mohl někdy hovořit, což bylo právě dost obtížné, vždycky jsme se shodli na tom, že nejvíc zabírá obyčejný studený obklad. Aplikace je ale vyloučena právě z důvodů charakteru návalu - zlý člověk si obklad prostě nepřiloží. Naproti tomu dobří lidé - což je zajímavé - nemají s obklady problémy. Budete se divit, ale i návaly dobra je potřeba ošetřovat pomocí obkladů. Obklad totiž celkově, ve své podstatě, působí úlevně a hojivě. Mohu vás ale uklidnit - svárem dobra a zla nebudete zmítána věčně. Jedná se o hraniční projevy, které nemohou trvat dlouho, neboť organismus se brzy otupí. Párkrát se vám to formou záchvatu prožene tělem a potom padnete jak široká tak dlouhá a usnete. A spánek, jak známo, je největší lékař. Spánek v této souvislosti také dokazuje jak mnoho souvisí dobro a zlo s tzv. pohádkovou posedlostí. Proto se malým dětem čtou před spaním pohádky - aby usnuly.

Vaše Blanka

Milá Radko, při styku s ochotníky, který trvá déle než tři dny, čímž znepokojivý nárůst agresivity ve svém chování. Co mám dělat? Nezlob se, že se nepodepíšu vlastním jménem.

Termék Osszetétele

Při styku, který vám, milý Terméku, činí takové obtíže, se snažte zapojit fantazii a odpoutat se od reality. Myslete na něco pěkného, třeba na Národní divadlo a na všechny ty silné zážitky, které vám v poslední době poskytl. Nevyhýbejte se těmto praktikám, které by vám za normálních okolností připadaly neobvyklé. A nemějte výčitky svědomí - dělají to tak všichni. Také já.

Nepoleví-li vaše potíže, přineste je do ordinace /po-pá 10-13, 14-18h/. K dispozici vám zde bude kromě mne také Vladimír Just, odborník na problémy.

Radka

Divadlo se mi stalo drogou. Je to nesnesitelné. Poradte, co mám dělat?

Patricie, Zbečník

Je to zlé, ale nezaufejte. V žádném případě se nesnažte nic lámat přes koleno, nemuselo by to vydržet. Pro začátek se vyhněte na jevišti patogenním zónám a kaširované dekoraci. Ještě lepší by ovšem bylo vyhýbat se jevišti vůbec. Dokážete-li to, zkuste abstinovat alespoň jednu zkoušku. Buďte silná. Vyhýbejte se tvrdým drogám jako je Habršperk, Othello či Kalafuna. Ještě tak Kordula, ale Maryša je pro vás silné kafe. Zkuste ji nahradit směsí třezalky, bobkového listu /pozor na záměnu s vavřínem/, kýchavice a heřmánku. Pozor, byliny zásadně netrhejte v blízkosti Jiráskova rodného domku, snižuje to výrazně jejich účinnost. Čeká vás dlouhý a těžký zápas, který však skončí vítězně, budete-li mít před očima heslo /napsané na čtvrtce A4 redisperem č.6 - 5,5 je slabé a sedmičkaby vás porazila/: "Divadlo je život a jde zase do života."

Nepomůže-li ani to, vyhledejte nás v ordinaci /po-pá 10-13, 14-18h/. K dispozici vám bude kolektiv našich odborníků a stážista dr. Vladimír Just, odborník na problémy.

Mgr. PhDr. R.Hr. Ph.

Kde je Ivan Vyskočil ?/senzační článek zítra v listě/

KRÁL ŠUMAR
Vydává nezavislá
redakce.
Šéfredakce:
Ježecek Kanziček
Redaktoři:
Radmila Hrdinová
Petr Lebl
Radka Prehalová
Redakce:
Hotel Radnice

Ivan Vyskočil v letech, kdy ho na Jiráskův Hronov ještě nikdo nezval